

sentlig Nedsættelse, fordi alt er dyrere, saa man i Virkeligheden vilde faa betydelig mindre end i 1913, og saa blev der givet en statistisk Oversigt over, hvor meget man var gaaet op med Militærudgifterne siden 1913, og dér indtog Danmark en smuk Førstilling. Til Hæren og Flaaden foreslaas der i Aar bevilget 47 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr.; efter Statsregnskabet for 1913—14 blev der dertil anvendt 28,6 Mill. Kr. Altsaa, man vil i Finansaaret 1923—24 have 19 Mill. Kr. mere, end man brugte i Finansaaret 1913—14. Medens man tidligere under Militærlovenes Behandling har villet paastaa, at man gjorde, hvad man gjorde, fordi man maatte bære sig ad som andre Lande, viser det sig nu, at Danmark indtager en Førstilling med Hensyn til at bringe Militærudgifterne op siden 1913. Muligvis er der et enkelt Land, der er gaaet højere, men i Danmark er, uagtet den ene efter den anden staar op og siger, at der maa vises Sparommelighed, Militærudgifterne steget procentvis stærkere end i noget andet Land. Jeg vil minde om Monrads Ord, da han i sin Tid foreslog, at man skulde gaa bort fra alt Militærvæsen, jeg tror, de Ord passer i Dag, da det viser sig, at Danmarks Militærudgifter fra 1913 til 1923 er steget med 19 Mill. Kr.: „Tror man, at det er med Højagtelse ellerspottende Medynk, en Statsmand i en af de store Stater ser de smaa Folk segne i Knæ under Vægten af deres Bestræbelser for at tilvejebringe en Dukkearmé og en Dukkeflaade“. Det er det, man har naaet, at man i de store Lande kan se, at Danmark er det Land, der er mest ængsteligt for at lade Militærudgifterne gaa ned. Danmark tilvejebringer en Dukkearmé og en Dukkeflaade, der har faaet den Karakteristik af Hærens Officerer, at det er en Ordning, der betyder Strømme af Penge unyttigt udgivet i Fredstid og Strømme af Blod udgydt hensigtsløst i Krigstid. Det er Karakteristikken af de Lovforslag, hvoraf dette er et Led.

Venstres Ordfører spurgte, hvorfor vi havde protesteret og vilde tage denne Sag frem. Det er, fordi vi vil benytte enhver Lejlighed, der byder sig til her og i Befolkningen at prædike Had, Afsky og Foragt mod den her indførte Ordning, og fordi det er vor Overbevisning, at den ikke blot betyder, at man udgiver en Bunke Penge til fuldkommen Unytte, men at den, naar den er gennemført, og den Ulykke en Gang skulde ske, at den skulde bruges, kun kan blive til Ulykke og Fordærv for vort Land.

Jeg vil derfor anbefale mine Partifæller, at vi, naar Lovforslaget kommer til tredje Behandling, stemmer imod det og nægter at gennemføre det.

Pürschel: Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen med Hensyn til et Par enkelte Spørgsmaal. Det ærede Medlem berørte saaledes det Punkt, at der paa Finanslovsforslaget findes optaget et Beløb af 2 668 000 Kr. til Materiel, medens der i dette Lovforslag forlanges 3 Mill. Kr. aarlig. Det forbauser mig for saa vidt, at det skal være nødvendigt at gøre et saa gammelt og erfarent Medlem af dette høje Ting opmærksom paa, at disse to Bevillinger ikke gælder det samme Formaal. Den ene angaar Anskaffelser, og den anden angaar Vedligeholdelse; hvis man ikke forstaar Forskellen paa det, tror jeg, det vil tage for lang Tid at forklare det, og jeg skal derfor afstaa derfra.

Det ærede Medlem talte om, at Danmark indtager Førstillingen blandt Europas Lande med Hensyn til Forøgelsen af Militærudgifterne. Jeg maa indtrængende anmode det ærede Medlem om at dokumentere dette, for saa længe det ikke er dokumenteret, maa jeg benægte det. Naar vi har hørt Tallene fra de enkelte Lande, kan vi jo altid tale lidt nærmere om det og diskutere dette Spørgsmaal, men at komme herop og sige: Saa vidt jeg husker, og derefter rette en flammende Anklage mod det danske Folk og den danske Regering for Militarisme, forekommer mig alligevel for gennemskueligt.

Det ærede Medlem talte meget aabenhjertigt, lige saa aabenhjertigt som det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid talte om dette Spørgsmaal. Han sagde med Hensyn til den Grundlovsbestemmelse, man her har brugt: Saa „benyttede“ vi denne Bestemmelse, altsaa ganske i Overensstemmelse med det, det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid sagde, at man „benyttede“ denne Bestemmelse i Grundloven, ikke saaledes som denne Bestemmelse er tænkt at skulle benyttes, ikke til Værn for Ejendomsretten; det var slet ikke det, der interesserede, det sagde det ærede Medlem Hr. Rode meget tydeligt under Finanslovedebatten: Ekspropriationsbestemmelsen er imidlertid ikke det, der interesserer os, det, der har interesseret os ved denne Lov, er Bevillingen. Dér er Erkendelsen af det Misbrug af Grundlovsbestemmelsen, som man fra radikal Side har gjort sig skyldig i, og nu har vi altsaa ogsaa, om jeg saa